בני יששכר — תמוז-אב

בו יבואר צירופי שמות החדשים ומזליהם: צירוף הוי' השולט בחודש תמוז הוא הוה"י' יוצא מפסוק. וכל ז"ה איננ"ו שו"ה ל"י מן הס"ת וצירוף הוי' של חדש מנחם א"ב הוא הוי"ה נרמז בתורה הנה יד י"י הוי"ה במקנך וכו' ואי"ה ידובר בזה ענינים שינים כיד י"י הטובה עלינו: והש"י יהי' בעזרנו והנה צירוף השם של חדש תמו"ז היא למפרע לגמרי והוא מורה על דין. ומצורף זה השם נתהווה הדין על המן הרשע. באומרו. וכל זה איננו שוה לי ע"כ שליטת הדין בזה החדש ואפי' קודם י"ז בתמוז. להיות הימים ימי הילוך המרגלים. אין הימים הללו בהתגברות הרחמים כ"כ. וצירוף השם כל חדש א"ב תחילתו הוא למפרע. וחציו השני י"ה הוא כסדר מורה על ט"ו ימים (מנין י"ה) מן חמשה עשר ואלך מתעוררים הרחמים והתחלת התעוררות התשוב"ה עילאה. בינ"ה י"ה. נ"ל:

מאמר בין המצרים בו ידובר בין ימי בין המצרים היינו מן י"ז בתמוז עד תשעה באב ושם המאמר בין המצרים: י"ז בתמוז בו נשתברו הלוחות ולא במקרה הוא י"ז דייקא בגי' טוב והא עפ"י משארז"ל מפני מה אין כו' בדברות הראשונות כי היה גלוי וידוע לפניו ית"ש שעתידין להשתבר ויאמרו ח"ו פסק הטוב. ע"כ אין בהם ט' רק בלוחות שניות לומר שכל אלה העניינ' טוב לישראל ע"כ אירע המעשה ביום טו"ב בתמוז. וז"ש האריז"ל ויקרא אהרן ויאמר חג לי"י מחר אמר כן בנבואה שעתיד להיות היום ההוא ח"ג ויום טוב לישראל ויבואר עוד אי"ה:

מאמר צום החמישי בו ידובר כמה עניינים מן צום החמישי יהיה במהרה לששון ולשמחה וכמה גרגרים במגיל' במהרה תהפך לנחמה ולגילה ורנן: שמעתי בשם הרב הקדוש מהר"פ מקארעץ זצוק"ל על הא דאמרז"ל בט' בא"ב נולד ב"ן דו"ד הטעם הוא להיות נשמת משיח בן דוד היא נשמה היותר גבוה וכוללת וא"כ צריכין ללידת זאת הנשמה זווג היותר עליון והנה נוכל להתבונן בענין אהבה גשמיות בעוה"ז בענין אהבת חברים ואיש עם אשתו בהיותם ביחד לא תוכר כ"כ האהבה. משא"כ כשרוצים להיפרד ולהרחיק נדוד לזמן רב אז יתפעלו הנפשות באהבה יתירה אהבה עזה. מגודל הגעגועו'. וע"כ חייב אדם לפקוד וכו' בשעה שיוצא לדרך וא"כ תתבונן לפי"ז דבשעת הפירוד אז הוא הזווג באהב"ה יתירה ביותר ומיקרי זווג היותר עליון ונולד מזה הנשמה היותר עליונה ע"כ להיות בעוה"ר הפירוד בין הדביקים נעשה בת"ב מיקרי בעוה"ר יו"ם יציא"ה לדרך נולד מזה הזיוג משי"ח הנשמה היותר עליונה וכוללת. הבן:

ועפי"ז תתבונן מה ששמעתי שהקשו תלמידי הרב הקדוש מהרד"ב נב"ם זצוק"ל על הא דאמרז"ל שמצאו האויבים ביום ההוא את הכרובים כמער איש וכו' הלא אמרז"ל שזה לא היה רק בזמן שישראל עושין רצונו של מקום ובהיפך ח"ו הכרובים הופכים פניהם זה מזה והשיב להם הקדוש הנ"ל חייב אדם לפקוד וכו' בשעה שיוצא לדרך וכו' ואתה הבן:

והנה ימי בי"ן המצרים הם כ"ב ח"י ימי החול ד' ימי קדוש היינו ג' שבתות ור"ח הלא יצרפו יחד הד' הוית ונמשך אלי' היסוד ח"י (עלמין) ונעשין כאחד יח"ד ב"ך יברך ישראל:

ותבין ותתבונן במזמור הנה מה טוב ומה נעים שב"ת אחים (מלשון שב"ת יצרו) גם יח"ד רצ"ל גם אותו השב"ת אשר באותן הימים כ"ב. גם יח"ד בגי' כ"ב וסיום המזמור כי שם צוה י"י את הברכה חיי"ם עד העולם שהוא הרמז כאלו הך"ב ימים. ח"י נמשך אל הד'. הבן:

ותתבונן לפי"ז תיבת יחו"ד שמשתמשים בו המקובלים בכ"מ היינו אות הך' נמשך מן הח"י אל הד' ונתהווה תיבת יחו"ד בשלימות הבן:

מאמר בתולה במחול בו ידובר מענין ט"ו באב שהוא יו"ט לישראל ובו בנות ישראל יוצאות וכו' ונק' המאמר בתולה במחול: אמרז"ל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיוה"כ שבהן בנות ישראל יוצאות וכו' טרם בואי לומר מענין ט"ו באב. לא אכחיד אמרי קדוש קדוש ישראל אדו"מ הרב הקדוש מוה' אברהם יהושע העשי"ל מ"כ במעזיבוז זצוק"ל אמר ברמז דברי רז"ל הנ"ל לא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב. דהנה אמרז"ל עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים וכו'. ענין המחול הוא ההולך במחול הולך סביב סביב בהיקף ואין שם מעלה ומטה ראש וסוף כן לא יהיה לצדיקים לעתיד קנאה ושנאה לו' זה גבוה ולמעלה מזה וכענין המזלות שכ"א עולה למעלה דרך אחוריו פניו נגד אחורי חבירו שלמטה ממנו ונדמה לכ"א שהיא עולה ראשונה נ"ל והוא הוא יו"ט לישראל כשאין ביניהם קנאה ושנאה ותחרו' וזהו הרמז לא היו י"ט לישראל כט"ו באב רמז כי אות הט"ו באלף בי"ת היא ס' שהוא עגול סביב סביב ואין בו ראש וסוף והוא בחי' המחול והוא היו"ט הגדול לישראל הנה כך שמעתי סתם ורשמתי למזכרת:

ז נחמתות נחמה א נחמו נחמו עמי וכו' נחמו נחמו בגי' יצחק רמוז למה שאמרו רז"ל אשר ב"ב תהי' הגאול' ע"י מליצת יצחק כמו שדרשוהו בפסוק כי אתה אבינו וכו' והמ"י להיות שכל הדינים בעת הגלות באו מסוד פחד יצחק. ובעת הגאול' ב"ב ימתקו הדינים בשורשם ביובל העליון סוד החירות ע"י תשובה עילא' (ובפרט לדעת המקובלים הראשוני' חכמי השמיטות להיות שמיטה זו לדעתם שמיט' הפחד מוכרחת הגאול' להיות ע"י פחד יצחק ע"כ בשמיט' זו הזהב חשוב מן הכסף וידוע בזה ענין מחלוק' קרח שהי' לוי בבחי' גבור' יצחק ורצה להיות במעל' מן אהרן איש החסד. ולעתיד לבא הנה כן יהי' מעלת הגבורות וכו' כמעלת הזהב על הכסף. ע"כ יתעלה קרח לעתיד כמו שכתבו צדיק כתמר יפרח ס"ת קרח (אלא שבזמנו אכלה פגה) והנה במה שהקב"ה מכה בה מרפא קבלנו הדינים מסוד פחד יצחק. הנה יתהווה מן יצחק. נחמו נחמו וזהו יאמר אלקיכם. דייקא. אלקים פחד יצחק (והוא הנרמז כימי צאתך מאמ"צ אראנו נפלאות כי שם ג"כ נגד ד' בנים דברה תורה ד' פעמים ב"ן בגימ' יצחק שאפי' הבן הרשע שורשו בקודש ועתיד להיכלל בקדושה. וזהו הנרמז וטרף זרוע אף קדקוד רמזתי ברמז מועט: